

Sions berg i himmelen den 10 jan 1917

(Märk ”I hafven kommit till Sions berg” Ebr. 12:22)

Till gamle vännen Liss Olof Olsson d.ä. i Björbo

Tack för brevet! Du säger dig läsa ”Andens Lag”. Det gladdde mig. Ty den boken är Flodaboken.

Jag gick och vändades med ”Andens Lag” i 30 år. Och jag kände att jag måste skriva den. Men att på samma gång sköta ämbetet och skriva den var omöjligt.

Då sände Gud mig en sjukdom, som ryckte bort mig från ämbetet och försatte mig i den ensamhet och stillhet som kräfdes under skrifningstiden.

Under denna tid kläddes, föddes och härbärgerades jag med lön från Floda. Och med skogsmedel från församlingens prästboställe blef ”Andens Lag” tryckt och utgifven.

Tryckningskostnaden gick nämligen till nära 7000 kr. Och ungefär den summan utföll såsom 5 års skogsmedel just då boken var färdig att tryckas. Alltså bör ”Andens Lag” heta Flodaboken. Ty Floda har i allo bekostat densamma. — — —

Första upplagan utgjorde 2000 exemplar. Och för ett par år sedan var den nära slutsåld. Men medel till en ny upplaga hade jag icke. Då kom en person helt oförmodat till mig och erbjöd sig att bekosta en ny upplaga.

Ty han sade sig ha haft så stor välsignelse av den boken, att han ville med största glädje göra detta.

Då lät jag trycka en ny upplaga på 2000 exemplar. Och han betalade den genast med omkring 7000 kr och på samma gång sade han: ”Inkomsten av denna upplaga skall icke tillfalla mig utan författaren.” Det blir några hundra kronor hvarje år. — — —

Kort efter det att andra upplagan utgifvits fick jag ett brev från en okänd person i södra Sverige. Han sade sig ha haft så stor nytta av ”Andens Lag” att han kände sig af tacksamhet mot Gud vilja tänka på redskapet med en gåfva. Denna gåfva till mig bestod af i brefvet inneslutna 1000 kr.

Detta var nu något af historien om Flodaboken. Det finns för mig ingen större glädje än dessa ord, som jag rätt ofta får höra af dem som läst ”Andens Lag”: ”Gud har mött mig i den boken” eller: ”Gud har fört mig närmare sig genom den boken” eller: ”Den boken har fört mig in i skriften”, o s v. Ja, detta är en verklig glädje, nämligen att min bok får föra människor till Gud och icke till författaren, det bräckliga redskapet. Också har jag fått upplefva den glädjen att många som till en början ansågo ”Andens Lag” fördunkla ”det rena evangeliet” och som knappast ville hysa den förskräckliga boken i sitt hus, nu läsa densamma med stor ifver och med förnyat frälsningsbehov. Andens Lag håller nu på att öfversättas på tyska och holländska språken.

Wi ha hört, att våra Flodavänner äro oroliga för, att vi möjligen lida nöd i denna svåra och hårda tid. För detta kärlekens deltagande äro vi djupt rörda och tacksamma. Men nu vilja vi, att du bringar till deras kännedom

huru det verkligen förhålla sig i denna sak. Werkliga förhållandet är hvad jag nu skrifver i följande ord:

Vi hafva aldrig brödbekymmer och aldrig brödbrist, utan vi ha – trots dyrtider – alltid rikligt förråd i mat, kläder och pänningar för mer än ett år i förskott.

Sådan har ställningen hittills varit, och detta på grund af dels inkomster från böckerna och dels gåfvor, som stundom inkastas genom dörren – vi veta icke av vem.

Då jag tänker på de härliga stunder, som jag hade i många år på Floda predikstol och i Björbo bönehus, då vilja tårarna strömma.

Ty visserligen hade jag i anden månet lördagshelvete, då jag måste äta boken (Guds ord) och låta den rifva i buken för att kunna ”profetera över folket” (Upp 10: 10, 11), men så fingo vi också en öppen söndagshimmel, då nåd och sanning, lif och kraft götos ned i rika flöden, så att åhörarna kände att ”detta var af Gud och icke av prästen”.

Men fastän Floda står för mig och min hustru i detta himmelskt härliga minne, så äro vi dock glada, att vi nu icke äro där. Ty jag skulle icke stå ut med ens hälften af arbetet där.

Så skall du och din hustru mottaga vår hjärtliga hälsning och vår innerliga tacksamhet för gammal vänskap och för andestyrkande samvaro, ja, för många ljufliga stunder tillsammans i Gud, vår Fader, och i Jesus Kristus, vår frälsare och Herre.

Framför vår hälsning till de dina och till alla andra som ha något kärlekens intresse för oss, ja, vår hälsning äfven till dem som hata oss, ett hat som dock aldrig släcker vår allmänneliga kärlek till dem. -----

Din gamle vän

N. P. Wetterlund

(Nils Noll)

(Om "Nils Noll" se "Andens Lag" sidan 311 och 312)